

75,000 Kr., hvilket altsaa har vist sig at være særdeles rigeligt til at basere et godt Selskab paa. Selv om det ny Selskab, som nu er dannet, og som i øvrigt ikke afviger fra de andre større, rejsende Selskaber, koster lidt mere — det skal jo f. Eks. have en fast lønnet Direktør — sparer dette Selskab jo ogsaa den Leje, som tidligere Selskaber have givet til det gamle Teater, og der bliver da saa meget tilbage, at Driften sikkert meget godt vil kunne bære sig. Men saa kommer Spørgsmaalet om den betydelige Forrentning af en Bygning til 500,000 Kr. Dertil vilde det selvfølgelig være rart at faa 25,000 Kr. fra Statskassen, men jeg ser nu ikke nogen Anledning dertil. Det ærede Medlem omtalte, hvor heldigt det vilde være, om Nationalteatret fik en fast aarlig Sum, og vi dermed vare fri. Ja, det er en Udtalelse, jeg har hørt ogsaa fra anden Side, at vi ville staa os ganske anderledes derved. Men jeg skal dog erindre om, at det saa ogsaa i Forhold til, hvad man mener at kunne kræve til Aarhus Teater, vilde blive en meget betydelig Sum aarlig. Billetsalget i Aarhus er 75,000 Kr. aarligt, og til Aarhus forlanges et Tilskud af 25,000 Kr., altsaa $\frac{1}{3}$ af Billetsalget. Billetsalget udgør ved det kongelige Teater godt og vel 600,000 Kr. aarligt, hvad der altsaa vilde svare til et fast, aarligt Tilskud af godt og vel 200,000 Kr. Og saaledes vil Statskassens Fordel ved denne Ordning ikke være umiddelbart indlysende.

Svend Høgsbro: Skønt født Jyde er det ikke i danne Egenskab, men som bosat i Kjøbenhavn og som Repræsentant for en sjællandsk Valgkreds, at jeg gerne i al Korthed vil udtale, at jeg finder, at der er noget rimeligt i det Andragende, som her fremkommer fra Jyderne om et Bidrag til deres Teaterudgifter. I og for sig er jeg ganske vist ikke nogen Ven af, at Statskassen bebyrdes med Udgifter i den Retning, men naar der af alle Statens Borgeres Penge tages saa store Summer, som der for Tiden gøres og i mangfoldige Aar er blevet taget til Teaterudgifter her i Kjøbenhavn, som jo i alt Fald direkte væsentlig komme os, der bo nær ved dette Teater, til gode, kan jeg ikke se rettere, end at der er noget billigt i, at ogsaa Jyderne sige: Vi ønske som Vederlag derfor en Understøttelse til at faa vore Teaterønsker tilfredsstillede nærmere ved os, end de kunne blive det, saa længe vi maa ty til Kjøbenhavn. Under dette Synspunkt kan jeg altsaa ikke sige andet, end at jeg

sympatiserer med de Grunde, der ere paa-beraabte i det foreliggende Andragende. Om Summen er den rette, skal jeg ikke dvæle ved. Det er jo heller ikke den, der stemmes om, selv om denne Henvisning bliver vedtagen, men jeg vil ganske vist sige, at denne min Sympati for Andragendet er betinget af, at man derved imødekommer et Ønske, om ikke fra alle Jyder, saa dog fra adskillige flere Jyder end dem, som ere bosatte i Aarhus. Thi det er ikke for Aarhus Bys Skyld, men for den store Befolkning derovre, som bor fjernt fra Kjøbenhavn, at jeg kunde være villig til at stemme for dette Andragende. Nu er det jo saa, at om end den ærede Ordfører paa egne Vegne har udtalt sig for Andragendet, har en anden Jyde, det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen), udtalt sig stærkt imod det. Naar nu Jyderne staa saa splittede — og jeg har ikke hørt andre Jyder udtale sig for det her, tværtimod har jeg hørt andre Jyder underhaanden udtale sig mod et saadant Tilskud til Aarhus Teater — blive vi, der gerne ville imødekomme Jydernes Ønske, noget vanskeligt stillede. Jeg vil derfor for Øjeblikket slutte mig til den ærede Ordførers Henstilling til den ærede Forslagsstiller eller hans Repræsentant om at tage dette Andragende tilbage for at give os, der i og for sig ere villige til at imødekomme et saadant Ønske, Lejlighed til at se, om det er et virkeligt Udtryk for en almindelig Følelse hos Jyderne og ikke blot for et Ønske fra Aarhus, inden vi igen stilles over for dette at skulle stemme for en Indstilling som den i Ændringsforslaget indeholdte.

Ordføreren (Busk): Jeg takker det ærede Medlem, der sidst talte, for hans Udtalelser, men jeg tror rigtignok, at hvis vi skulle vente saa længe, indtil alle Jyder ere enige om det, ville vi aldrig naa Maalet. Jeg har en Følelse af, at vi almindelige Landborepræsentanter fra Midtjylland, ja fra hele Jylland, nok kunne blive enige derom, men det er disse Købstadrepræsentanter, af hvilke den ene ikke under den anden at faa noget. Jeg har en Følelse af, at han derfor ikke skal vente, til vi alle blive enige. Den ene Købstad kan ikke lide, den anden faar noget. Jeg tænker, det ærede Medlem kender det Ord-sprog, som siger: „Den ene Stodder kan ikke taale, den anden har to Poser“, og derfor er Stillingen den, at Købstæderne ere jaloux paa hverandre, men jeg takker ham i øvrigt for hans hensynsfulde Udtale-